

*Iedereen is van de wereld,
De wereld is van iedereen.*

Thé Lau.

Op een boogscheut (het zullen wel meerdere scheuten zijn) van de hoofdstad, zowat halverwege tussen Halle en Nijvel koestert het drukke stadje zich in de vroege morgenzon. Op het kerkplein worden zowat 73 padvinders de weg opgestuurd, bestemming Ronquières. Een aantal oeroude steegjes en verloederde achtertuintjes waar moeder natuur het voor het zeggen heeft. Bonkige kasseitjes, voorzeker uit de late middeleeuwen zetten ons af bij de rand van het Bois d'Ittre waar enorme kastanjabomen voor de eerste schaduw zorgen. Voor ons ontplooit zich het kanaal Brussel – Charleroi. We kruisen de weg Ittre – Braine-le-Chateau; asfalt- en zandwegen waar het slangenkruid welig tiert voeren richting Pont d'Asquempont. Even op adem komen, terwijl een kolonne vrachtwagens de buik van een "bootje" vullen met tonnen grint. Hierna volgt een prachtige natuurtocht. Langs de oude kanaaloever waar geuren en kleuren schering en inslag weven langs het slapende water. Aan sluis F5 laten we het kanaal voor wat het is en kuieren langs rustige veldwegen tot de N280 waar café- restaurant Torine mogelijkheid zou kunnen bieden tot het verorberen van de "bokes". Maar dit is zonder de waard gerekend.... Picknick op de grasberm onder een stralend zonnetje moet zeker kunnen en een koel Jupilerken kan toch zo smaken. De schouw van de papierfabriek van Virginal doemt op uit het niets. Er volgen veldwegen en weiden met ontluisterende flora. Virginal zelf, een voorschoot groot met klassiek kerkje en bebloemde vensterbankjes aan de werkmanshuisjes. De Rue du Paradis walst ons richting Bois de la Houssière. Het bos is nog een overblijfsel van het vroegere kolenwoud met vooral beuk en in het voorjaar de traditionele blauwe kousjes. We treffen er voorwaar een hazelworm die zich vlug uit de voeten maakt. (is wel een pootloze hagedis!) De buurttramlijn 316 verbond Braine-le-Comte met Braine-l'Alleud en werd in 1960 ontbonden. Het kruispunt Le Marouset laat ons verder met volle teugen genieten. We fladderen over de N49 Nivelles – Braine-le-Comte. We verlaten de zachte beschutting van het bos en krijgen de samensmelting van GR12 met GR121 Waver –Boulogne-sur-Mer. Gezamenlijk wordt koers gezet richting Ronquières. Links en rechts ontwaren we nog oude zavelgroeven waar de natuur haar recht terug heeft opgeëist. We bereiken Henripont met panoramisch zicht over de kleurrijke vallei van de Sennette. Hier zien we voor het eerst de 150 meter hoge toren van het hellend vlak. Door de velden dwarrelen we richting de vroegere spoorlijn 106 van Ecaussines naar Tubize, ontmanteld in 1989. De oude spoorwegbedding wordt zowat 2 kilometer gevolgd met de meanderende Sennette rechts naast ons. Een vroeger seinhuisje, overwoekerd door klimop, nog een stille getuige uit een recent verleden. Rapunzelklokjes, St- Janskruid, wilgenroosjes en Jacobskruiskruid tonen ons verder de weg. De zon blijft door de wolken piepen en geeft dit geheel een zilveren glans. Het gerenoveerde stationnetje met zicht op de kerk, op een heuveltje, leidt over de brug recht naar het Plan Incliné; een staaltje van technisch vernuft en tegelijk voorbeeld voor het gebruik van beton in de architectuur. Het kanaal had tot de jaren 50 een capaciteit voor schepen tot 300 ton. Om de waterscheiding tussen Wallonië en de Vlaamse stroombekkens te overbruggen waren 55 sluizen nodig. In 1960 werd het kanaal grondig gemoderniseerd en rechtgetrokken zodat schepen tot 1350 ton konden doorvaren. Het Hellend Vlak werd in 1968 (na 6 jaar werkzaamheden en kostenplaatje van meer dan 3 miljard oude franken) in gebruik genomen. Het industrieel kunstwerk overbrugt 68 meter hoogteverschil over een afstand van ongeveer 1400 meter met een hellingsgraad van 5% . 2 scheepsbakken (elk 5000 ton) van 85,5 meter lang en 11,6 meter breed rijden als wagons over rails en worden door kabels voortbewogen. Elke bak heeft een contragewicht dat onder de bak doorgaat. Opmerkelijk is wel, het vlak voorziet zichzelf van energie. Naast de helling ligt een buis waardoor water stroomt die een turbine aandrijft die op haar beurt energie oplevert. Onze energie is voor vandaag ook opgebruikt. In La Tour Glacée is de kaart een stuk uitgebreider dan deze middag. Voor elk wat wils. Ons tochtje doorheen Waals-Brabant en Henegouwen was weer een .....snoepertje.